

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 4 grudnia 2008 r.

RPZ– 430/6/08/DW/6

DECYZJA nr RPZ 42/2008

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2007r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na **Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu karę pieniężną** w wysokości 2 000,00 zł (słownie: dwóch tysięcy złotych), co stanowi równowartość 558,35 euro (słownie: pięćset pięćdziesiąt osiem euro 35/100) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie RPZ – 400/35/08/AŁ/DW.

Uzasadnienie

W dniu 18 czerwca 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie wyjaśniające, którego celem było:

1. wstępne ustalenie, czy działania Orbis S.A. w Warszawie na lokalnym rynku świadczenia usług hotelarskich w Poznaniu mogą stanowić praktyki ograniczające konkurencję polegające na narzucaniu nieuczciwych cen oraz uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści poprzez wprowadzenie istotnej podwyżki cen świadczonych usług oraz narzucanie uciążliwych warunków przedpłat oraz rezerwacji dla uczestników 14-ej Sesji Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu UNFCCC (COP14), i uzasadnić wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 1 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
2. zbadanie lokalnego rynku świadczenia usług hotelarskich w Poznaniu, w tym określenie jego struktury i stopnia koncentracji.

W związku z ww. postępowaniem wyjaśniającym pismem z dnia 7 lipca 2008 r. Prezes Urzędu skierował na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wezwanie do Piotra Grodzkiego na adres: Hotel Grodzki, ul. Ostrowska 442 Poznań do udzielenia informacji dotyczących m.in. ilości udzielonych w latach 2006-2008 noclegów, ilości miejsc noclegowych oraz wysokości przychodów, które to informacje były niezbędne dla zbadania lokalnego rynku świadczenia usług hotelarskich w Poznaniu.

W związku z brakiem odpowiedzi, Prezes Urzędu ponowił wezwanie pismem z dnia 5 sierpnia 2008 r., które zostało odebrane w dniu 8 sierpnia 2008 r. Pierwsze dwa wezwania kierowane były do p. Piotra Grodzkiego, który zgodnie z danymi uzyskanymi z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego był właścicielem Hotelu Grodzki. Na powyższe wezwania nie została udzielona żadna odpowiedź, ani przez Piotra Grodzkiego, ani przez Hotel Grodzki, na którego adres były wysyłane i odbierane powyższe wezwania.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż właścicielem Hotelu Grodzki jest Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. z siedzibą przy ul. Ostrowskiej 442 w Poznaniu. W związku z powyższym w dniu 27 sierpnia 2008 r. wysłano trzecie wezwanie, które zostało odebrane w dniu 1 września 2008 r., na które nie została złożona żadna odpowiedź.

Jak wynika z odpisu aktualnego z Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000248341 z dnia 2008 r. Piotr Grodzki jest prokurentem samoistnym Spółki jawnej Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki w Poznaniu.

Wezwania zawierały pouczenie, iż w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu, może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Przedsiębiorcę poinformowano ponadto, że wezwanie jest związane z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, którego cel został określony.

Pomimo upływu wyznaczonego terminu Przedsiębiorca nie przesłał żądanych informacji, ani nie udzielił informacji o istnieniu jakichkolwiek przeszkód w ich przekazaniu. Pomimo, iż pierwsze wezwania były kierowane do prokurenta samoistnego Spółki, były one odbierane pod adresem jej siedziby, dlatego przyjęć należy iż Spółka miała od początku świadomość, iż Prezes Urzędu potrzebuje posiadanych przez nią informacji.

W związku z powyższym, w dniu 8 października 2008 r., wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, Paweł Grodzki pismem z dnia 15 października 2008 r., jako wspólnik Spółki oświadczył, iż otrzymał jedynie jedno pismo, na które nie została udzielona odpowiedź z powodu jego zaginięcia. Równocześnie Przedsiębiorca udzielił żądanych informacji, które zostały następnie uzupełnione pismem z dnia 20 października 2008 r.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2008 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu, następujące dokumenty zgromadzone w postępowaniu o sygn. RPZ – 400/35/08/AŁ/DW:

1. wezwanie z dnia 7 lipca 2008 r.,
2. wezwanie z dnia 5 sierpnia 2008 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru z dnia 8 sierpnia 2008 r.,
3. wezwanie z dnia 27 sierpnia 2008 r.

W dniu 2 grudnia 2008 r., w związku z zawiadomieniem o zakończeniu postępowania, Przedsiębiorca zapoznał się z materiałami niniejszego postępowania.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy oraz związki przedsiębiorców są obowiązane do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Z kolei zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 w/w ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie

nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 w/w ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), zgodnie z którą (art. 4 ust. 1) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna, i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Natomiast działalnością gospodarczą, w myśl art. 2 przedmiotowej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jest m.in. zarobkowa działalność usługowa. Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu jest spółką wpisaną do Krajowego Rejestru Przedsiębiorców pod nr 0000248341, a zatem posiada przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a tym samym posiada ten przymiot również na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Cięży na niej zatem obowiązek przekazywania, na żądanie Prezesa Urzędu oparte o art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wszelkich informacji i dokumentów.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów kładzie nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (tak.: E. Modzelewska-Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002r., s.340; także: wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19.11.1992r., XVII Amr 24/92). Bezsprzeczne w niniejszej sprawie jest fakt, że wszelkie informacje i dokumenty, których doręczenia zażądał Prezes Urzędu, były niezbędne do rzetelnego przeprowadzenia badania rynku świadczenia usług hotelarskich w hotelach klasy wyższej w Poznaniu. Wyżej wymienione badanie rynku miało na celu ustalenie stopnia koncentracji, w tym udziału Orbis S.A., a w konsekwencji ustalenie czy Spółka ta mogła nadużyć pozycji dominującej poprzez narzucanie nieuczciwych cen oraz uciążliwych warunków umów dla uczestników 14-ej Sesji Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu UNFCCC (COP14).

Podkreślenia wymaga fakt, iż w toku postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu skierował wezwania do 32 przedsiębiorców prowadzących hotele klasy wyższej w Poznaniu oraz 12 przedsiębiorców prowadzących hotele w najbliższej okolicy Poznania. Dla najdokładniejszego przeprowadzenia badania z rynku niezbędne było uzyskanie danych od wszystkich ww. przedsiębiorców.

Jedynym przedsiębiorcą, który nie odpowiedział na wezwanie Prezesa Urzędu był Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu. Wszyscy inni wezwani przedsiębiorcy współpracowali z Prezesem Urzędu celem szybkiego wyjaśnienia sprawy o znaczeniu ponadregionalnym, dotyczącym wręcz prestiżu Rzeczypospolitej Polskiej w związku z grudniową konferencją klimatyczną, w której uczestniczyć będą przedstawiciele z prawie wszystkich krajów świata.

W ocenie Prezesa Urzędu nie bez znaczenia jest także fakt, iż przedsiębiorcy prowadzący działalność hotelową na zdecydowanie większą skalę niż strona niniejszego postępowania przedstawiali żądane informacje w terminie, czasami prosząc o niewielkie przedłużenie terminu, pomimo tego, iż w związku ze znaczącymi rozmiarami działalności prowadzonej sporządzenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu było pracochłonne. W przypadku mniejszych hoteli, przynajmniej podstawowe dane były udostępniane Prezesowi Urzędu bez zbędnej zwłoki, co dowodzi, iż były one w „zasięgu ręki”, a ich przesłanie nie stanowiło dla tych przedsiębiorców znaczącej niedogodności.

Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu prowadzi niewielki hotel w Poznaniu i nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. Po wszczęciu w październiku postępowania o nałożenie kary pieniężnej dane te zostały niemal natychmiast przesłane.

Prezes Urzędu skierował trzy wezwania na adres Hotelu Grodzki przy ul. Ostrowskiej 442 w Poznaniu, z czego dwa pierwsze były skierowane do prokurenta samoistnego Spółki, zaś ostatnie, co do czego nie ma żadnych wątpliwości, do właściwie oznaczonego podmiotu.

Wszystkie pisma Prezesa Urzędu odpowiadały wszystkim wymogom określonym w w/w art. 50 ust. 2, a więc wskazany został zakres wymaganych informacji, cel żądania, termin do udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo tego Spółka nie przedstawiła żądanych informacji i dokumentów, poważnie utrudniając tym samym sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Wymagane przez Prezesa Urzędu informacje i dokumenty przesłała dopiero po doręczeniu jej zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niej postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa Urzędu uznać należy za całkowicie niewiarygodne twierdzenia Spółki o zaginięciu pisma. Przeczy temu przede wszystkim fakt dwóch pierwszych wezwań, które zostały odebrane i całkowicie zignorowane. Z doświadczenia życiowego wynika, iż hotele prowadzą przynajmniej podstawową ewidencję korespondencji, a spółka była świadoma otrzymywanych pism. W przypadku rzeczywistego zagubienia pisma Spółka poinformowałaby Prezesa Urzędu o tym fakcie, co pozwoliłoby na jego ponowne przesłanie. Informacja o rzekomym zaginięciu pisma została przesłana dopiero w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania o nałożenie kary pieniężnej.

Dokonując analizy powyższej sytuacji, Prezes Urzędu zważył również na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., zgodnie z którym kara pieniężna jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej (III SK 31/2004, OSNP 2005 nr 4, poz. 60). Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu antymonopolowego. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego.

Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Próby uzyskania żądanych informacji od Przedsiębiorcy doprowadziły do znaczącego przedłużenia prowadzonego postępowania, a tym samym spowodowały wydłużenie prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Wyjaśnienia Spółki są niewiarygodne, a zachowanie osób ją reprezentujących nie można traktować inaczej niż celowe ignorowanie pism Prezesa Urzędu.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają, po pierwsze, charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), po drugie prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), zaś zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz

okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wysokość kary dla Przedsiębiorcy i Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Spółka bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia nie udzieliła żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Informacje zostały złożone dopiero w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i to bez zbędnej zwłoki. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął jednak pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j. w Poznaniu, w związku z czym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

Zgodnie z oświadczeniem z dnia 20 października 2008 r. w roku 2007 Przedsiębiorca osiągnął przychód w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa], natomiast do dnia 31.05.2008 r. w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa]. W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 000,00 złotych (słownie: dwóch tysięcy złotych), co stanowi równowartość 558,35 euro (słownie: pięćset pięćdziesiąt osiem euro 35/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2007 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 3,5820 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Poznaniu.

z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Jarosław Krüger
Dyrektor Delegatury

Otrzymuje:

Paweł Grodzki, Wojciech Grodzki Sp.j.
ul. Ostrowska 442
61-324 Poznań